

[Kyed.]

stod som Maksimum, var det ud fra den Betragtning, at Ministeren selv ved Til-lægsbevillingslovens Forelæggelse havde nævnt de 100 Millioner. Vi ved da ogsaa efter Opgørelsen, at der mangler de 100 Millioner i Kassen. Derfor udtalte jeg det Haab, at Ministeren maaske havde tænkt paa at frigøre nogle af de Aktiver, vi har, og der laa det nærmest at frigøre nogle flere af Landmandsbankens Aktier. Det var en saadan Tanke, jeg gav Udtryk for, og ikke for noget som helst andet, og vi er fortsat velvillige over for Ministerens For-slag og villige til at behandle det i Udvalget.

Pürschel: Jeg vil gerne gøre en kort Bemærkning om to Punkter. Det ene er med Hensyn til det forfatningsmæssige, idet man jo er ganske uden for Forfatningen, naar man her giver Finansministeren en Anvisning paa at raadføre sig med 15 eller 30 Mennesker, der under Samlingen har været Finansudvalgsmedlemmer. Det er betegnende for den Slaabrok-Stil, hvori man i Danmark leder Parlamentet, og for den Respekt, man har for Forfatningen, at noget saadant overhovedet ikke vækker Modstand fra nogen Side. Jeg har kun taget Ordet, for at denne Kritik dog ikke skulde være usagt.

Dernæst vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at en Regering, der har et stort Aktiv og har Mulighed for gennem dette at skaffe sig Penge, og som oven i Købet derved vilde opfylde en Lovforpligtelse og en Æresforpligtelse, som den har paataget sig, den Regering har egentlig ikke noget videre Krav paa at henvende sig til Laanemarkedet . . . Jeg ser, at den højtærede Finansminister ivrigt blader i en Bog for at bevise, at en saadan Bemyndigelse er givet en Gang før. Det er mig fuldkommen bekendt, men dette, at en Overtrædelse gentages, gør dog ikke efter min Mening Fejlen mindre.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg vilde over for det ærede Medlem Hr. Pürschels Hævden af, at man her er ganske uden for Forfatningen, have henvist til det Forslag, der blev vedtaget i 1933. Det ærede Medlem sagde imidlertid, han var ganske klar over, at noget lignende som det, der her foreslaas, tidligere var vedtaget, men jeg gaar ud fra, at de Partier, der dengang sluttede sig til dette Forslag, ikke mente dermed at sætte sig uden for Forfatningen. Jeg vilde have dokumenteret det ved at nævne Lovens Dato o. s. v., men da det ærede Medlem paa Forhaand har erkendt,

at han ved, at det, der her foreslaas, kun er en Gentagelse af tidligere Vedtagelser, saa er der ingen Grund til at opholde sig derved.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, det var ganske rimeligt at kræve Rigsdagen indkaldt, hvis der var Uenighed om Betingelserne. Forslaget, som det her foreligger, fastsætter, hvor stort et Beløb der kan laanes, og gentagne Gange har Fi-nansudvalgene haft denne Bemyndigelse til at godkende Betingelserne. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst, der taler imod, at man kan gøre det, derimod er der meget, der taler for, at man bør gøre det. Ved de Forhandlinger, som føres om Optagelse af Laan, er det meget ofte saaledes, at Afgørelsen skal træffes i Løbet af kort Tid, og hvis Rigsdagen er hjemsendt og hele Apparatet skal sættes i Bevægelse for at faa Tilslutning til, hvorvidt man skal søge at opnaa 1/3 pCt. bedre Vilkaar eller ej, saa kan det meget vel være, at Chancerne i Mellemtiden er forspildt.

Jeg beklager, hvis jeg har misforstaaet det ærede Medlem Hr. Kyed. Jeg takker ham for de sidste Udtalelser, han fremsatte her. Det er muligt, at jeg paa Grund af den Uro, som det ærede Medlem rigtigt sagde der var i Salen, ikke har opfattet det ærede Medlems Udtalelser korrekt, men det glæder mig, at der i det ærede Medlems Udtalelse ikke skulde ligge en Afvisning af Forslaget, men at man tværtimod er villig til at gaa ind i en Forhandling om Sagen. Det ærede Medlem henviste til Norge og sagde, at der kunde man godt behandle Sagen for aabent Tæppe, da det var et offentligt Anliggende. Deri giver jeg det ærede Medlem fuldkommen Ret; det har heller ikke været i min Tanke, at man ikke bør forhandle her i Salen, det er de Forhandlinger, der har været ført mellem Finansministeriet og andre om Optagelse af Laan og om Konvertering, som jeg ikke ønsker omtalt her. (Kyed: Det har jeg heller ikke kritiseret!). Nej, det erkender jeg, jeg forstaaer, at det var ikke det, det ærede Medlem tænkte paa, og saa er vi paa det Punkt ganske enige.

Med Hensyn til Forslaget siger det ærede Medlem, at selvfølgelig har Manuskrriptet, som Ministeren havde i Gaar, været rigtigt. Ja, det er der ingen Tvivl om; det Forslag, som jeg forelagde, var det, som blev forelagt i Statsraadet, og altsaa det, som var det gældende. At man andre Steder ikke har passet det, man skulde, har jeg ikke Ansvar for. Men derved fremkommer Misforstaaelsen.